

ת"פ 22644/10/16 - מדינת ישראל נגד זאיד אבו סולב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 22644-10-16 מדינת ישראל נ' אבו סולב(עציר) 05 יוני 2017

בפני כב' שופט דניאל בן טולילה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לבנת רחמים בנני

נגד

הנאשמים: זאיד אבו סולב (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה מרכב וכן בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב.

על פי המתואר בעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, בתאריך 7.10.17, בשעה 2:05 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם אחרים ברכב מסוג סובארו מ.א. לחניה ברחוב קרית יהודית הסמוכה למתחם ה"שופרסל-דיל" בבאר-שבע. במעמד זה התפרץ הנאשם בצוואת חדא עם האחרים לרכב מסוג מאזדה לבן מ.ר. שחנה במקום בכך שפתחו באמצעות שלט אוניברסלי ונכנס לרכב בכוונה לבצע גניבה.

על פי עובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן, במעמד המתואר באישום הראשון דלעיל, ברחבת חניית מועדון ה"פורום" בבאר-שבע, התפרץ הנאשם ביחד עם האחרים לרכב מסוג יונדאי ל.ז. בכך שפתחו את חלון הרכב בשלט אוניברסלי ונכנסו לרכב במטרה לגנוב. בסמוך למתואר, גנבו הנאשם והאחרים מתא הכפפות של הרכב: שתי דיבוריות בלוטות', מטען לטלפון נייד, חיבור למצת הרכב, 1,500 ₪ במזומן, 2 זוגות משקי שמש, 2 משקפי תלת-ממד, שני תיקי גב, כיסוי מגן טלפון ומסמכים אישיים. שווי הרכוש הנגנב מוערך בסך של כ-2,710 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש ל-19 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלתו של מאסר מותנה בן שמונה חודשים לצד ענישה נלווית, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן:

על פי האמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 36, גרוש ואב לילדה בת 8 עמה התגורר עובר למעצרו בבית עמו בפזורה הבדואית. הלה עזב את המסגרת הלימודית לאחר 10 שנות לימוד במטרה לסייע לכלכלת המשפחה, אולם משהתקשה להתמודד עם החיים העצמאיים החל מעורבותו בפלילים כבר בגיל 17 ולא גויס לצה"ל בשל כך. במקביל החל שימוש בסמים וצריכת אלכוהול ומאז ועד היום סובל מבעיית התמכרות אשר השליכה על תפקודו. בבחינת משפחת מוצאו, הנאשם הינו עשירי בסדר הלידה מתוך 12 אחיו בגילאים 34-56 וכן להורים גרושים בני כ-75. אביו שירת בצה"ל

ולא שמר על קשר עם בנו הנאשם הואיל ומתבייש בו לאור מעורבותו בפלילים. עם אמו מנהל קשר טוב והיא מטפלת בבנו ודואגת לו בתקופת מעצרו. לנאשם מערכת יחסים מורכבת עם בתו המתקשה להתמודד עם מאסרו התכופים.

אשר לעברו הפלילי ולעבירה הנוכחית- הלה ריצה את מאסרו הראשון בגיל 19 ומאז ריצה עונשי מאסר רבים וניהל אורח חיים שולי, ובעקבות כך לא הצליח להשתלב בתחום התעסוקתי. ביחס לעבירה שבעניינו, הנאשם מודה בביצועה. לדבריו ביצע אותה מתוך אילוץ כספי שכן לחובתו קנסות בסך 35,000 ₪ אותם לא מצליח לשלם בשל הקושי במציאת עבודה. הלה תיאר בפני שירות המבחן קושי להתמודד מחוץ לכותלי הכלא, וכי חש שייכות רק בתוך הכלא.

שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה אינו אלא דפוסים עבריינים מושרשים לצד רפרטואר מצומצם של כלי התמודדות במצבי לחץ ומצוקה כלכלית והיעדר כלים מקדמים להתמודדות במצבים הנ"ל, וכן קושי בהפעלת שיקול דעת בנוגע למעשיו והשלכותיהם. ביחס לבעיית ההתמכרות לאלכוהול, ביטא הנאשם רצון לערוך שינוי בחייו, לקבל סיוע והכוונה בהתמודדות עם אתגרי החיים בעת שחרורו מהכלא, ולהיות מעורב בחיי ביתו, אך יחד עם זאת לא הביע עניין להשתלב בהליך טיפולי במסגרת קהילה סגורה. אשר על כן התרשם שירות המבחן כי על אף הצהרותיו המילוליות בדבר רצון לשינוי, בשלב זה הינו אמביוולנטי ביחס להשתלבות בהליך טיפולי ומתקשה לגייס כוחות לכך.

שירות המבחן מתרשם כי כבר מגיל צעיר התקשה הנאשם להסתגל למסגרות ולקבל סמכות. הלה מצא מענה לחסכים של שייכות וקבלה בחבירה לחברה שולית והפנמת נורמות ודפוסים עברייניים, תוך שניהל אורח חיים שולי והתמכרותו ומצא בו דרך לגיטימית להתמודדות עם קשייו. הנאשם בעל סף גירוי ותסכול נמוכים המתקשה לדחות סיפוקים, מרוכז בעצמו ובתחושותיו ומתקשה להציב גבולות פנימיים. עוד התרשם שירות המבחן משיות בלתי בשלה, מוטיבציה נמוכה וקושי לגייס כוחות לעריכת שינוי.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית דומה בעתיד, שירות המבחן לקח בחשבון את הרשעותיו הפליליות, מאפייני אישיותו ודפוסיו אישיותו והתרשם כי עונשי מאסר לא מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות. עוד נלקח בחשבון ע"י שירות המבחן חוסר רצונו לערוך שינוי בחייו בשלב זה ואת קשייו לראות אלטרנטיביות נורמטיביות להתמודד עם מצוקותיו, לצד התמכרותו לאלכוהול. בבחינת גורמי הסיכון לשיקום, התייחס שירות המבחן להבעת רצונו הראשוני לשינוי בהתנהלותו מחוץ לכותלי הכלא. בסופם של דברים, ציין שירות המבחן כי גורמי הסיכון גוברים על גורמי הסיכון ועל כן יש להטיל עונש מאסר.

טיעוני הצדדים לעונש:

בטיעוניה הכתובים לעונש עמדה המאשימה על חומרת העבירות וכן על הפגיעה המשמעותית באינטרסים ציבוריים ובערכים המוגנים שעניינם בטחון, רכוש ופרטיותו של האדם. הלה הצביעה על תפקידו של ביהמ"ש במאבק בעבירות הרכב והרכוש הנגזר בין היתר מהיותן של העבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה ומהצורך בהרתעה. עוד ביקשה לציין את הסיכון האינהרנטי הטמון בעבירות בכגון דא להידרדרות האירוע לכדי אלימות של ממש ובתוך כך לסיכון חיי אדם.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות זו הצביעה על עצם הביצוע בצוותא אשר יש בו כדי להקל על המבצעים

בביצוע העבירה. עוד ביקשה לתת את הדעת למועדי ביצוע העבירות ומקום ביצוען, היינו בליל שישי בשעת לילה מאוחרת בחניונים מרכזיים בעיר, כנתונים אשר יש בהם להגביר את הסיכון להידרדרות האירוע לכדי אלימות של ממש, על המשתמע מכך. בהגעתו של הנאשם למקום מרוחק מביתו כשהוא רכוב ברכב, מלווה ע"י שותפים ומצויד במכשיר אלקטרוני לנטרול מערכות אזהרה והשתלטות על תדרכי מערכות נעילה של מכוניות, יש כדי ללמד על התכנון והתחכום שקדמו למעשיו. כך גם אין להתעלם מכך שמדובר בפריצה של שני רכבים, בפער זמנים קטן ומשוויו של הרכוש הנגנב. לאור כל האמור סבורה ב"כ המאשימה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ובגדריו לגזור על הנאשם עונש של 19 חודשים מאסר בפועל הכוללים את הפעלת המאסר המותנה, וכל זאת לצד ענישה נלווית.

מנגד, ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, ציין כי הנאשם ביצע את המעשים בהיותו תחת השפעת אלכוהול וביקש לקחת נתון זה בחשבון ולקולא. זה ביקש לפרט אודות נסיבות חייו הקשות של הנאשם בהתייחס לאמור בתסקיר שירות המבחן, ובכללן היותו גרוש ואבל לילדה בת 8 אותה מגדל בעצמו לצד עזרה מאמו הקשישה עמה מתגוררים הם יחד. אביו שירת בצה"ל ואף המשיך לשירות קבע. הלה צורך אלכוהול מגיל 17 וסובל מבעיית התמכרות המשליכה על חייו.

אשר להמלצת שירות המבחן, הלה סבור כי שירות המבחן לא הציע חלופה אלטרנטיבית לחלופה הטיפולית הסגורה אשר לא רלוונטית לנאשם בשל היותה כרוכה במימון שאין ברשותו, וזאת על אף הבעת רצונו של הנאשם לשיקום. עוד ולקולא ביקש לתת את הדעת להודאתו של הנאשם וללקיחת האחריות, ובכך גם לחסכון בזמן שיפוטי יקר. הנאשם עצור מזה כ-7 חודשים בתנאי מעצר הידועים כקשים מתנאי מאסר, ולא זכה לביקורים רבים ע"י משפחתו וילדתו. לאור כל האמור סבור ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם עונש הולם יחיד לצד הפעלת המאסר המותנה בחופף לעונש שייגזר עליו.

הנאשם בדבריו לעונש הביע תסכול מהקשיים במציאת עבודה נוכח עברו הפלילי ולעול הדו"חות והקנסות הרובץ על כתפיו. כל צד הפנה לפסיקה התואמת את עמדתו העונשית.

דין והכרעה:

בתיק זה עניין לנו בהסדר טווח, כאשר המאשימה עותרת לעונש של 19 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה. במצב דברים זה, ובהתאם "לזרם המרכזי" בפסיקה הנוהגת, אין מקום להידרש לקביעת מתחמים אלא אם בית-המשפט סבור כי הסדר הטווח חורג בצורה קיצונית מרמת הענישה הנהוגה ואין בו כדי לתת מענה לשיקולי הענישה השונים. אין זהו המקרה שבפנינו. בהקשר לכך, ראה בין היתר: ערעור פלילי 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל**, דעתו של כב' השופט ג'ובראן וכפי הדעה שהובעה בע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** וכן ע"פ 2524/15 **שפרנוביץ' נ' מדינת ישראל** (פסקאות 18-19 לפסק הדין).

לגופם של דברים, בעבירות ההתפרצות לרכב והגניבה מתוכו - פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ורכושו. על הפגיעה הכלכלית ועל הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו ראה רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים

ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

עוד ראה דברי בית המשפט בעפ"ג 20738-08-14 שם בית המשפט המחוזי מציין כי:

"אין לזלזל אף בנזק של הרכוש ובפרטיות של מקרים אלו. מבחינת הפגיעה בפרטיות יש דמיון וקרבה בין עבירות אלו לבין העבירות של פריצה לדירה"

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם הרי שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר המגיעים לכדי מספר שנים. יחד עם זאת, בגדרי ה"שדרה המרכזית" הנהוגת בעבירות בהן הורשע, הרי שבגין עבירות התפרצות וגניבה מרכב העונשים יכול וינועו בין מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנה וחצי מאסר ויותר. על דרך הכלל בתי משפט נותנים דעתם לשאלה האם העבירות בוצעו בצוותא חדא, אם לאו, האם מדובר במעשים מתוכננים, האם מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום, תוך שימוש בכלי פריצה יעודיים, מידת הנזק וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה. ביחס לכך ר' בין היתר רע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל**, רע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל**, רע"פ 4329/02 **כהן נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל**. ע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.13) ת"פ 20905-03-12 **מדינת ישראל נ' חאמד עיד** (27-1-13).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. ביחס לכך בית-המשפט נותן דעתו לעובדה כי מעשים אלה בוצעו בצוותא חדא עם אחרים. עצם הביצוע בצוותא חדא הוא לכשעצמו מקל על ביצוע העבירות ומאידך מקשה על גילויין מקום בו השותפים לעבירה יכולים לחלק ביניהם תפקידים (בין אם בהצבת שמירה, סיוע בהעמסת השלל וכיוצא באלה). המדובר במעשים מתוכננים שבהם הנאשם הגיע מכתובת מגוריו בשבט אבו רקייק לטבורה של העיר באר שבע בסמוך לאחר חצות.

חומרה יתרה מוצא בית המשפט בשימוש "בשלט אוניברסאלי". המדובר כפי הנלמד בכלי פריצה ייעודי שמאפשר לאוחז בו לזהות/להעתיק את התדרים שעליהם עובדת האזעקה, ולמעשה, בלחיצת כפתור - לנטרל אותה. בשלב זה כל שנותר לנאשם הוא להיכנס כמנהג בעלים אל תוך הרכב ולרוקן אותו מכל תכולתו. מעבר לתחכום הגלום בהתפרצות מסוג שכזה יש באמור כדי לאפשר "כניסה שקטה" למכונית ולהקל על ביצוע ההתפרצות. חזקה כי אדם אינו מחזיק שלט שכזה אלא-אם-כן מראש בכוונתו להשתמש בו לצורך ביצוע עבירות פליליות. ברי כי אין לגזור גזרה שווה בין מי שמתפרץ לרכב באמצעות כלי פריצה "פרמיטיביים", כדוגמת מברג, ג'בקה ומפתח צינורות, לבין מי שמשתמש בכלי פריצה מתקדמים כדוגמת "מחשב רכב" או שלט אוניברסאלי. יש להניח כי שלט שכזה אינו נמכר כ"מוצר מדף" לכל דכפין, והשגתו נעשית בדרכים לא דרכים, שלא באופן רשמי. גם בכך יש כדי לחזק את התכנון המוקדם שנלווה למעשיו של הנאשם.

הנאשם הסביר בפני קצינת המבחן כי המניע למעשיו היה רצונו לשלם את חובותיו. במסגרת הטיעונים לעונש צוין כי

מעשים אלו נעשו תחת השפעת האלכוהול הרב אותו צרך הנאשם. בין כך ובין כך, התנהלותו הנלמדת של הנאשם, כמכלול, אינה מתיישבת עם מי שלא שלט בידיו אלא יותר עם מי שלו שלט בידיו ונוהג כעבריין רכוש מיומן לכל דבר ועניין.

המדובר בשתי התפרצויות המבוצעות ברצף אחת אחר השנייה, דבר המעיד כי מטרתו של הנאשם באותו לילה הייתה להשיג רכוש רב ככל שניתן באמצעות התפרצות לכלי רכב. באישום 2 נגנב מתוך הרכב רכוש רב שערכו אינו מבוטל.

בעבירות בכגון דא לא רק הנזק הישיר הוא זה שנלקח בחשבון אלא גם הנזק העקיף שכן בעקבות מעשים כדוגמת אלה של הנאשם נדרשים בעלי הפוליסות כתנאי לתחולתן להתקין אמצעי מיגון רבים, האחד על משנהו, כאשר תיק זה מלמד כי גם בהם אין די. עוד יש לקחת בחשבון כי בסופם של דברים חברות הביטוח כגוף כלכלי בעל אינטרס למיקסום רווחים "מגלגלות" הנזקים על כתפי הציבור בדמות העלאתן של הפרמיות.

לא ברור מתוך תיאור העובדות מה היה חלקו המדויק של הנאשם. מכל מקום לא מצאתי בנסיבותיו של תיק זה שהדבר אמור להעלות או להוריד. הנאשם פעל בצוותא חדא כחלק מקבוצה עבריינית, ור' בהקשר לכך דברי בית המשפט העליון בע"פ 2333/13 **באסל סאלם נ' מ"י** (3.8.14): **"החשוב הוא איפוא, לא חלקו המדויק של המערער בכל אישום ואישום, אלא כי הוא פעל בלב העשייה העבריינית של החבורה וחלקו ודאי אינו זניח"**.

אמנם מדובר בעבירות רכוש, יחד עם זאת וכידוע עבירות אלה יכול ותתדרדרנה לכדי אלימות של ממש היה והנאשם ייתקל בבעלים של הרכב אשר ינסה למנוע את בזיזת רכשו, ולחלופין ינסה לעכב את הנאשם ואת שותפיו במקום עד להגעת המשטרה, והיו דברים מעולם.

ככל שהדבר נוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נדמה כי נקודת האור הכמעט יחידה שיש לזקוף לזכותו של הנאשם היא הודאתו, הודאה שיש בה משום הבעת חרטה, נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי. כך גם יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו המורכבות, אם כי משקלן של אלה הולך ופוחת ככל שהנאשם צובר לחובתו מספר רב של הרשעות, וזה, כפי שיפורט להלן צובר גם צובר.

לחובת הנאשם תשע הרשעות קודמות במספר רב של תיקים. רובן של העבירות נסב סביב עבירות אלימות ועבירות רכוש, בדגש על התפרצויות לדירות מגורים ולכלי רכב אך לא רק. הנאשם ריצה עונשי מאסר רבים, חלקם לתקופה ממושכת, לצד ענישה צופה פני עתיד, כאשר לא היה בכל אלה כדי למנוע ממנו לחזור ולחטוא פעם נוספת בפלילים. לא אפרט את מלוא עברו הפלילי, ואציין את התיקים שבהם נגזרו על הנאשם עונשי מאסר בפועל.

בשנת 2000 במסגרת ת"פ 5314/00 נגזרו על הנאשם שלוש שנות מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות רכוש, עבירות סמים ותעבורה. בשנת 2003 במסגרת ת"פ 3545/01 נגזרה על הנאשם חצי שנת מאסר בגין עבירה של בריחה ממשמורת חוקית. בשנת 2005 במסגרת ת"פ 8207/04 נגזרה על הנאשם שנת מאסר בגין ביצוע עבירת איומים ושיבוש

מהלכי משפט. בשנת 2006 במסגרת ת"פ 8155/06 נגזרו על הנאשם ארבע שנות מאסר בגין ביצוע עבירות אלימות ואיומים. בשנת 2007 במסגרת ת"פ 3032/05 נגזרה על הנאשם שנת מאסר בגין ביצוע עבירות של החזקת כלי פריצה ותקיפת שוטר. בשנת 2011 במסגרת ת"פ 17180-05-10 נגזרו על הנאשם 26 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות אלימות, עבירות רכוש והפרעה לשוטר, ואילו בשנת 2015 במסגרת ת"פ 25465-07-15 נגזרו על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות רכוש.

עבר פלילי זה מלמד כי הנאשם נכנס ויוצא את כותלי בית הסוהר תדירות. משנת שנת 2000 ועד היום הושתו על הנאשם במצטבר למעלה מ - 13 שנים מאסר בפועל (!!). למעשה התקופות המעטות שבהן הציבור אינו סובל מידו הרעה הן בעת שזה מצוי מאחורי סורג ובריח. עבר פלילי זה יש בו כדי לענות על האמור בסעיף 40 לחוק העונשין שעניינו הגנה על שלום הציבור.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. לא זו בלבד, הרי ששירות המבחן מונה שורה ארוכה של גורמי סיכון שנתירים ללא מענה ומצדיקים אף הם מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד ושיקולי מניעה. בכלל זאת שירות המבחן מציין הפנמת נורמות עברייניות, חוסר הרתעה מעונשי מאסר, סף גירוי נמוך, קושי לשים גבולות פנימיים, מוטיבציה נמוכה וקושי לגייס כוחות לערוך שינוי מעמיק.

יש בכל האמור לעיל, כדי למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של הטווח העונשי המוסכם אם לא בתקרתו (כאשר גם אז אין לומר שעונש זה מחמיר יתר על המידה עם הנאשם). הגם כך, בסופם של דברים, עונשו של הנאשם יהיה נמוך במעט מתקרת הטווח וזאת אלא מתוך מתן ביטוי נוסף להודאתו של הנאשם ותמריץ מסוים לאמירות המילוליות בדבר רצונו לעבור הליך טיפולי לאחר שחרורו ממאסרו.

אשר למאסר המותנה שהנו בר-הפעלה, כדרכו של מותב זה - מקום בו נאשם מודה, חוסך זמן שיפוטי ולוקח אחריות על מעשיו - זה יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש בגין התיק שבכותרת. לפני משורת הדין, גם העיצום הכספי שיושת על הנאשם נוכח חובותיו הרבים יהיה מתון ובמשורה.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 7.10.16.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן שמונה חודשים מת"פ 25465-07-17 כך שארבעה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל וארבעה חודשים בחופף. בסך-הכול יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו;
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשל 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. 2000 ל' קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.18

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתנה והודעה היום, יא' בסיוון התשע"ז, 5 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט